

Schilderijen van David Kouwenaar en beelden van Theo Mulder

Verkenningen in een kleine wereld

Tentoonstelling: Schilderijen van David Kouwenaar, beelden van Theo Mulder, tot 21/11 in het Kunstenaars Centrum Bergen, Plein 7. Geopend: di. t/m za. 10.30 — 17 uur, zo. 14 — 17 uur.

Door BAS ROODNAT

In een kort interview, afgedrukt in het bulletin van het Kunstenaars Centrum Bergen, laat de in deze gemeente wonende schilder David Kouwenaar (65) desgevraagd weten: „Ik ben te lui om te reizen en kan bovendien alleen maar in mijn eigen atelier werken.” In hetzelfde gesprekje verklaart hij vooral geïnspireerd te worden door „dat wat ik op doek en papier heb gezet en wat dan om een vervolg vraagt.” Zijn broer, de dichter Gerrit Kouwenaar, zegt in het blad dat David steeds meer een maker van reek-

sen is geworden, van steeds nieuwe variaties op thema's die aan zijn onmiddellijke omgeving worden ontleend: „Zo heeft hij de afgelopen jaren talloze malen de branding van de zee stilgezet en is hij het zwarte gat in het kleine heelal van zijn tuin ingedoken.”

Hoe waar deze vaststellingen zijn is te zien in het Kunstenaars Centrum waar dertig schilderijen (olieverf en acryl op papier en doek) van David Kouwenaar worden geëxposeerd. Titels als *Lege stoelen*, *Zomeravond*, *Beperkt uitzicht* en *Raoul met fiets* geven aan dat de schilder ruim voldoende heeft aan de meest eenvoudige thema's die hem in een cirkel met een straal van één kilometer rondom zijn huis worden aangeboden. De titels *Lege stoelen* en *Beperkt uitzicht* komen respectievelijk zelfs zeven en acht keer voor.

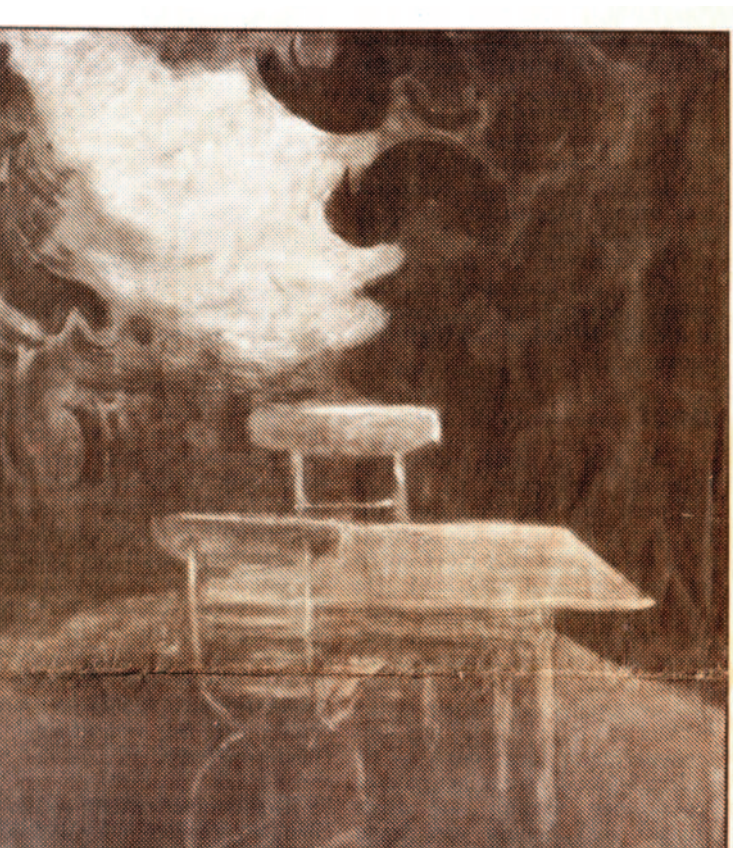
Vooraf de reeks met de lege stoelen geeft het op zichzelf teruggeworpen willen zijn van de schilder fraai weer. Het gaat om

twee tuinstoelen aan een tafeltje. Ze staan in de regen of in de zon, soms vervagen de omringende bomen in een melancholieke nevel van matte kleurvegen, soms komen ze prominenter uit als ze geraakt worden door het laatste licht van de dag, terwijl de bladeren erboven al tot dreigend zwarte spookgestalten vervloeien.

De schilder kijkt uit zijn raam, constateert dat de stoelen weliswaar zichzelf gebleven zijn maar ook dat ze hun zwijgende rol in een steeds ander universum van licht en schaduw, kleuren en seizoenen spelen. Hij schildert ze opnieuw, zes, zeven maal, als het moet twintig keer, net zo veel malen als er verschillende menselijke stemmingen bestaan.

Samen met David Kouwenaar exposeert in het Kunstenaarscentrum de beeldhouwer Theo Mulder. Van hem is onder meer het beeld te zien van een ezel, een vos, een varken en een kat die in druk gesprek rondom een tafeltje

zitten. Mulder maakte deze fabeldieren in opdracht van de gemeente Alkmaar, die het beeld echter weigerde omdat de beeldhouwer zich niet aan het oorspronkelijke schetsontwerp zou hebben gehouden. Volgens Mulder heeft de negatieve stem van de Alkmaarse bankiers in de weigering de doorslag gegeven. Deze hadden ruime inspraak omdat een belangrijk deel van het geld voor het beeld afkomstig was van de plaatselijke vereniging van de geld- en effectenhandel. De bankiers, aldus Mulder, waren bang door het publiek te veel met de dieren te worden geassocieerd. Het beeld was bestemd voor een plaats bij de Grote Kerk in het centrum. Die kerk bracht Mulders gedachten op de middeleeuwen, met zijn fabeldieren wilde hij iets oproepen van de carnavaleske middeleeuwse sfeer. Dat ging de middenstand toch wat te ver. Jammer, het is een mooi beeld.

David Kouwenaar: Lege stoelen